

Tisztelt Vendégek!

Kedves Kollégák!

Kedves Fiatalok!

Kodály Zoltán szerint:

„A zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható”

Engedjék meg, hogy elsőként köszönetet mondjak a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségének vezetőinek a meghívásért, és a mai esemény megszervezéséért. Szeretnék gratulálni a fellépő fiatal művészeknek az általuk elért nagyszerű eredményekhez, és egyben köszönetet mondani azoknak a pedagógusoknak, akik több évtizede foglalkoznak a budapesti fiatalok zenei nevelésével – oktatásával. Tanítványaik az egyik legfantasztikusabb dolgot, a művészet értését és szeretetét kapták tőlük. A zeneoktatás az egyik olyan területe az életnek, amelyben Magyarország nemzetközileg elismert példával járt elől a nemzetek között. Köszönhetően jeles zenészeinknek és zenepedagógusainknak, hazánk nagyhatalommá vált a zene szeretetét átadó módszertani innovációkban. Ha szóba kerül a magyar zenepedagógia, büszkén hivatkozunk azokra a 20. századi óriásokra, akik megalapozták a hírnevünket, hiszen mi Bartók, Kodály, Dohnányi országa is vagyunk. A Kodály – módszer, amely a közelmúltban felkerült az UNESCO szellemi kulturális örökségeinek a listájára, illetve a Hungarikumok sorába emelkedett, a mai napig a világ számos pontján képezi a zeneoktatás egyik alapelemét.

Kodály Zoltán halálának 50. évfordulóján ugyanakkor fel kell tennünk a kérdést: csak szavakban tartjuk fontosnak a művészetoktatás személyiségformáló erejét, vagy valóban mindent megtettünk annak érdekében, hogy támogassuk a diákok művészetek által történő nevelését? Ahogy előbb említettem, a múlt felemelő, minden magyar ember büszke lehet a XX. századi alkotóinkra, de mi a helyzet a jövővel?

Mindannyiunknak, így a Klebelsberg Központnak, mint az oktatás fenntartói oldalának képviselőjének is van abban felelőssége, hogy a művészeti nevelésnek ne csak a tárgyi feltételeit teremtsük meg, hanem visszkapja azt a rangot, megbecsülést, amelyet megérdemel. Mai, gyakran csak a rövidtávú anyagi érdekeket szem előtt tartó világban hajlamosak vagyunk háttérbe tolni mindent, amely nem termel „forintosítható” hasznot. Rohanunk, és azt mondjuk, a világ ilyen, azzal kell foglalkozni, amitől versenyképesekké

válunk a gazdaságban, nincs idő másra. Pedig ez nem igaz, mi tesszük – tettük ilyenné. Az emberi tudás komplexitásához, az élet teljességéhez a művészeti nevelés éppúgy hozzátartozik, mint a kritikai gondolkodás fejlesztése, a diszciplináris ismeretek átadása, vagy éppen a tanulás tanítása. Éppen ezért a Klebelsberg Központ és a tankerületi központok elkötelezettek annak érdekében, hogy minden lehetséges módon támogassák a művészeti neveléssel – oktatással foglalkozó köznevelési intézmények munkáját. Ahhoz, hogy világhírű művészeket, alkotókat neveljünk ki, hogy minden gyermek kibontakoztathassa a benne rejlő tehetséget, elengedhetetlen, hogy megfelelő intézményi háttér álljon a rendelkezésre. A művészetoktatás - legyen az zene, képzőművészet vagy tánc - az egyik legfontosabb terepe a tehetséggondozásnak. Ennek élő példáját hamarosan megtapasztalhatjuk a fellépő ifjú művészek előadásában.

Ma több jubileumról is megemlékezünk. Kodály Zoltán halálának évfordulójáról már beszéltem, de meg kell említeni, hogy Éppen 100 esztendővel ezelőtt mutatták be Bartók Béla zeneszerzői pályájának elsőként nagy sikert hozó alkotását, „A fából faragott királyfit”. És végül, de nem utolsósorban a hazai állami zeneiskolai oktatásnak is születésnapja van, mégpedig a hatvanötödik, amely még akkor is fontos mérföldkő, ha a rendelkezés egy totalitárius rendszerben született meg. A mai koncert, ahogy a meghívóban is szerepelt, a két zenei óriás mellett a hazai zeneoktatásnak állít emléket, amelynek intézményei és szakemberei az elmúlt évtizedekben rengeteget tettek a diákok zenei műveltségéért, a művészeti alkotások megszerettetéséért, és az alkotás örömeinek átadásáért.

Szeretnék még egyszer gratulálni az évtizedek óta elismerésre méltó munkát végző kollégáknak, és a sikeresen szereplő fiataloknak egyaránt. Mivel én magam is kíváncsi vagyok az előadásra, ezért nem is szaporítom tovább a szót, és átadom a terepet a mai este főszereplőinek!

Jó szórakozást kívánok a koncerthez mindannyiunknak!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.